

„Edinost“

Zahajanje enkrat na dan, razen nedelj in praznikov, ob 4. uri zvečer.

Naročnina znaša:

za celo leto 24 kron
za pol leta 12 „
za četrt leta 6 „
za en mesec 2 kron

Naročnino je plačevati naprej. Na naročnino se priložene naročnice se aprava se omira.

Če to vatahah v Trstu se prodajajo posamezne številke po 6 stotink (3 svč.); izven Trsta pa po 8 stotink (4 svč.).

Telefon št. 570.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petito. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale domači oglašit. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopis se ne vračaja.

Naročnino, reklamacije in oglaš sprejema upraviteljsko. Naročnino in oglaš je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upraviteljsko, in sprejemanje inšeratov v ulici Molin piccolo št. 3, 11. nadst.

odgovorni urednik Fran Sednik.

Lastnik koncesij lista „Edinost“

Nacionalna tiskarna koncesija lista „Edinost“, v Trst

Shod v Dekanijah.

Bil je to lep shod. Ta shod je bil sicer sklican le radi občinskih volitev, torej iz lokalnih razlogov. Ali na tem shodu je padlo toliko lepega zrnja, poslušalci so dobili toliko naukov, vrednih, da dobe široko publiciteto, vrednih izlaski, da jih vzamejo k sebi upravitelji naših občin sploh, pa tudi vse naše slovensko ljudstvo v teh pokrajinah — da je pač umestno, da podamo o shodu v Dekanijah minole nedelje nekoliko širše poročilo.

Shoda se je udeležilo nad 150 postavnih mož, samih volilcev, a otvoril ga je sklicatelj, gospod deželni poslanec Josip Kompare.

Uvodoma je naglašal, da je sklic ta shod, ker je bil naprošen v to od mnogih strani občine in izlaski tudi od diškega državnega poslanca, gospoda Vekoslava Spinčiča. (Frenetični živio-klici.) Občina je kakor velika družina, za katere blaginjo morajo skrbeti vsi njeni člani. A za to dekanjsko občino moramo skrbeti mi še posebno, ker je to prva slovenska občina v bližini obali morja, torej je ta občina predstraža naroda slovenskega ob Adriji! S tem je označen pomen in namen današnjega shoda.

Na to je govornik pozval zborovalce, naj si iz svoje srede izvolijo moža, ki bo vodil to današnje zborovanje. Na predlog g. župnika Defarja je bil obče spoštovani domači posestnik Anton Košanec izvoljen predsednikom.

Gospod Košanec je, demonstrativno pozdravljal od vseh strani, najprej prisrčno pozdravil svoje soobčane in je potem izvajal, da je tudi on, da si priprosto kmet, opazil, da v občini dekanjski ni vse tako, kakor bi moralo biti. Zato želi iskreno tudi on, da bi se te razmere popravile, tako, da bo ustrezno gromotni koristi občine in narodni stvari. (Živahno pritrdjevanje.)

Prvi se je priglasil za besedo gospod Maks Cotič, kakor pooblaščenec političnega društva „Edinost“. Govornik je izvajal, da se v prvi hip mora čudno zdeti, kako da prihaja on na ta shod, ko vendar ni občan, ni domačin: kako da neobčan prihaja na shod, na katerem je razpravljati o lokalnih, občinskih stvareh? Čudno je to in vendar ni čudno, ako pomislimo, da so v naši Istri razmere sploh nenormalne, žalostno-čudne. V teh razmerah je vzrok, da ga je

danes politično društvo „Edinost“ poslalo semkaj kakor svojega pooblaščenca. Da, to je znak naših razmer, da se politično društvo, ki ima nalogo skrbeti za koristi splošnosti naroda, čuti primorano posezati tudi v lokalne boje, v občinske volitve. Drugod, kjer so razmere normalne, so le v lokalnih razmerah vzroki, radi katerih se bijejo boji na občinskih volitvah in imajo te volitve interes le za občane in nima ostali svet vzroka brigitati se zanje. Ali pri nas niso normalne razmere. Mi imamo v tej pokrajini nasprotnika — in ta nasprotnik ima vso moč v rokah — ki iz vsake stvari dela politično stvar in ki celo v šolo zanaša politiko. Tukaj gospod deželni poslanec Kompare vam bi mogel povedati, kako naši nasprotniki vsakemu novemu razredu ljudske šole, ki naj bi se zasnova našemu zanemarjenemu narodu na korist, pritiskajo znak silnih političnih in narodnih bojev, ki vihrajo v deželi. Gospod Kompare bi vam mogel povedati, koliko bojev treba radi vsake šole, ker nam nasprotniki iz narodno-političnih razlogov v trdovratno odrekajo sredstva za izomiko. A če naši nasprotniki že vsakemu razredu ljudske šole uprav urivajo politični pomen, ako celo v šolo zanašajo politiko, koliko bolj se to godi ozirom na naše občinske uprave! Mi vidimo, kako se nasprotna stranka utika v občinske volitve tudi v naših čisto slovenskih ali hrvatskih občinah, vidimo, kako ob vseh takih prilikah išče mej našim ljudstvom nezavednežev, katere zlorablja v svoje strankarske narodno-politične namene. Čim pa nasprotna stranka vsaki občinski volitvi se svojimi bolj ali manj skrivnimi agitacijami jemlje tisti lokalni in gospodarski značaj, katerega bi morala imeti in bi ga tudi imela, ako bi bile razmere normalne, navestja političnemu društvu „Edinost“ — ki je glasom od oblasti potrjenih pravil avtoriziran varuh koristi naroda sploh — dolžnost, da tudi ono poseza vmes in da z vso avtoriteto svojo skuša paralizirati hudobna prizadevanja nasprotnih političnih strank.

To je vzrok, da tudi jaz — tako je zaključil govornik — govorim na današnjem shodu. Nismo torej mi krivi, da je tudi ta občina pritegnjena v vrtnice političnih bojev. Povsem zanesljiva sporočila so uverila politično društvo „Edinost“, da tudi to priliko — občinske volitve v tej veliki slovenski občini — hoče porabiti nasprotna stranka v svoje politične namene. Zato me je poslalo semkaj,

kega komforta, ako si ne bomo nič privoščali in ne bomo hodili vsprejeto z ostalimi odličnim društvom, tedaj ni to kavalirsko življenje, v obče ni nikako življenje. Sicer je res, da radi tega propadamo v vedno več nadloge, da se moramo boriti in da tudi propademo naposled, ali to je sodba našega stališča. Propadamo po vrsti, eden prej, drugi pozneje. To je baje kletev, ki zadevuje potemtvo naših očetov za njihove grehe. . . . Vsi propademo. To je bilo trdo uverjenje grofica Ane, ki si je je v zadnjem času sama napravila. Imela je mnogo primerov, ki so jo le še utrjevali v tem uverjenju njenem. Trebalo je le pogledati okoli sebe. Vsi ti velikaši, ki so posedovali velika in lepa dedna imetja v njeni bližini, so stali na robu propasti, a nekateri so že propali. Radi tega je šla bodočnosti nasproti z neko resignacijo, v kateri se je zgubljal strah in obup radi katastrofe, ki je morala priti. Edino, kar je želela, je bilo, da ne bi dočakala te propasti, marveč da jo prej shranijo v dednej grobnici. Čutila je, da bi jej bilo neznosno, ločiti se od Deli-dvora, kjer se je porodila in preživela vso svojo mladost. To je bila edina misel, katere jo je vznemirjala in jo delala otožno in skrbno.

da apeliram do vas. Ali avelano moram izjaviti, da nisem poslan v to, da bi v imenu političnega društva delal propagando za to ali ono osebo, za to ali ono morebitno domačo stranko. Nam je to čisto vse eno, kdo sedi v vašem občinskem zastopu. Mi vemo, da ste vsi slovenske krvi, z nami sinovi ene matere, torej naši bratje. Eno edino prošnjo ima politično društvo „Edinost“ do vas in ta je: **da izberete v občinski zastop take moze, ki imajo, v prvo, srce za gospodarsko in duševno blaginjo te občine; in ki, v drugo, nudijo popolno garancijo, da drugorodni sovražnik ne bo imel nikake ingerence v stvareh te občine!!** Izvolite si moze, o katerih ste gotovi, da ne bodo nikdar paktirali s činitelji izven našega domačega tabora, da ta občina ostane, kar je — naša, slovenska. Ta občina je — kakor je povdarjal že gospod Kompare — največja slovenska občina na periferiji, naša — predstraža. Zaključujem torej s pozivom do vas: volite tako, da ostanete vi, in izključno vi, gospodarji v svoji občini, na svoji zemlji! (Burno pritrdjevanje in ploskanje. Klici: Hočemo, hočemo!) (Pride še.)

IV. shod slovenskih časnikarjev v Ljubljani.

(Zvršetek.)

Po banketu so gostje poseli na pripravljene vozove in se odpeljali na postajo Lesce, vzradoščeni na vsem, kar so videli in doživeli tega dne. To je bilo vršenje in življenje na peronu. Ljudje od severa in juga, vseh slovenskih plemen, vse pomešani, da so bili zbrani v gruclah in v razgovorih tako prisrčno, kakor pravi člani ene in iste rodbine.

V Ljubljano smo dospeli ob 9. uri.

Naslednjega dne, v torek, je vodila slov. novinarje pot v mesto naravnih čudesev naše domovine: v Postojno. Tudi tu so bili gostje kar očarani, toliko po prepričanem vsprejemu od strani naroda, kolikor po prizorih, ki jih je zrla oko v jami. Na kolodvoru so jih vasprijela vsa narodna društva, sokoli, sokolašice, občinski zastop, narodne dame in godba.

Utisa pa, ki ga je napravila nanje jama s svojimi čudesi, ni možno opisati. »Obzorje pravi: »Nismo mogli najti besed, da bi dali

Ta črna misel se je je lotila isti hip, ko je z Melito zaključila kratki in neugodni razgovor na terasi. Vglobila se je v misli in sedela nepremično v svojem naslonjaču. Melita je ni motila. Zamisljena sama in pod utiskom okolice se je naslonila z desnó roko na ograjo terase in gledala nekoliko časa v okolico; potem je zopet odprla knjigo, čitala nekaj malega, a jo naposled zlovoljno zaprla in se sprehajala ob ograji. Hkratu je obstala in pogledala proti zapadnej strani na cesto. Obraz jej je dobil sedaj popolnoma drug izraz: oživel, vzbudil se je.

»Maman!«, je vskliknila komtesa grofici, ne da bi bila pogledala na njo.

Grofica je privzdignila glavo in je čakala, kaj bo čula dalje.

»Nekdo prihaja«, je nadaljevala komtesa z velikim interesom.

»Pridi pogledat!... Najbrže gredo k nam...«

Grofica je polagoma vstala s svojega naslonjača in počasnimi koraki je šla k ograji, kjer je nastavila k očem svoj naočnik ter začela gledati v smeri Melitinega kazalca.

»Vidiš li maman!... To je cela družba... jako zanimiva družba... Ah, mon Dieu!«, je dodala sedaj komtesa s smejočim obrazom in

odduška svojemu občudovanju — novinarji so obstali v občudovanju, opojeni. Te kamenite dvorane so se nam zdele sedaj kakor cerkvene predvorane, sedaj kakor salonske plesalnice, avle, muzeji, grobišča, kameniti gozdi, ali pak budoari, zavešeni z zastori izdelani toli čudotvorno od narave.

Povrnivše se — uprav omamljene od teh čudesev podzemskih — v plesno dvorano, so gošče pogostili. Stregle so dame v narodni naši. V imenu jamskega odbora jih je pozdravil g. Ditrich rekši: »Nemila usoda je nas Slovane razdelila na razne dežele. Dele nas gore, reke in morje; ali ko gre za slovensko vzajemnost, se vsi nahajamo združeni v jedni ideji.«

Čeh Hovorka je odzdravil. Slovan-ski novinarji niso poznali do sedaj krasnih krajev slovenskih, ni krških gor, ni jezer in nenadkriljive slovenske gostoljubnosti. Slovenci so krasen narod kakor je krasna domovina njihova. Uprav očarani so povsem, kar so videli in doživeli.

Istotako je rekel Poljak Laskownicki: Krasna je Slovenija, še krasnej je je narod, gostoljubnosti, pa se divimo vsi. Sedaj verujem v silo slovenske vzajemnosti. Mi se umejemo tu; mi smo se zblížili, stisnili si desnice in se umeli.

Poljaku je pritrdil Rus Vergun: »Zavlađa naj solidarnost, kakor jo je tako krasno označil mili brat Poljak. Ruski kozaki so šli prelivat kri za avstrijske interese, a on želi, da Rusija pojdi v boj za slovenske interese. Tako dal Bog, da bi Petrograd skoro videl brate Poljake da se slednji začelijo rane, ki jih je zapustila zgodovina. Naj nehajo spori in naj jih zameni ljubav slovenska; v to ime živela veeslovenska ljubav!«

V imenu dalmatinskih Hrvatov je pozdravil Slovence g. Katalinić-Jeretov, v ime Slovakov pa starina Mudron. On je Slovak, člen bednega naroda. On sam je tako strašno opisan, da se straši tudi samega sebe. Vendar nazdravlja naši vzajemnosti. Slovani morajo ostati jeden poleg drugega, in ne treba se jim več bati. Zadnji govornik je bil Hrvat Tresić Pavičić, — ki je povdarjal, kako imajo Hrvatje in Slovenci iste tri neprijatelje: Italijana, Nemca, Madjara, ali mi se jih ne bojimo. Sklicuje se na govor g. Verguna je vskliknil govornik, naj bi bila Rusija v podporo slovanakim narodom.

veselim tonom, v kožiji so, eden jaha na konju, a na tandem sedita dva... »Moški in ženska... Prekrasno!...«

»To je Andrinina kožija!«, je rekla grofica, ki se je zanimala le za kožijo. »To so njeni belci, kaj jih ne poznaš?...«

»Saj res, imaš prav, maman!«, je pritrdila komtesa. »A oni jahač, kateri jaha ob kožiji... tu je obstala nekoliko, ali kmalu potem je nadaljevala s čudo mehkim in ljubkim glasom, »ah, to je najbrže Alfred. Kdo drugi bi mogel biti... gotovo je on!...«

Za one na tandem komtesa ni mnogo več marala. Zdelo se je, da ne odvrne pogleda od kožije in jezdeca, ki je ob strani elegantno jahal na iskrem vranecu.

»Da, to je Alfred«, je ponovila komtesa tiho, kakor da bi govorila sama s seboj, tako tiho, da je ni čula niti grofica.

»Pozdravljata naju!« se je oglašila sedaj grofica.

»Kdo?«, je vprašala komtesa raztreseno.

»Ona na tandem... Vidiš, kako nama mahata z robcem?«, je vprašala grofica.

(Pride še.)

PODLISTEK

MELITA.

Povest iz naše dobe.

Spisal Josip Evgen Tomič; prevedel Radi.

Prvi del.

I.

Tako so v Deli-dvoru vsi člani grofovske rodbine živeli portratno in lahkomiselno, ne misleči na žalostni konec takega življenja, kateri ni mogel izostati. Le stara grofica je bila izjema. Živela je vedno na svojem posestvu, odkoder se ni premaknila, da, celo svoje sosedje je obiskavala redkokdaj v letu. Že več nego deset let je ni bilo v Zagrebu, niti ne v Varaždinu. Oblačila se je staromodno, ker je sprevidevala, da bi nove obleke mnogo stale. Bolje, da se ta denar prišteje za potrebe njenega moža in otrok. Zнала je, da te potrebe požro vso njeno doto, a te potrebe je priznavala.

»Moj Bog«, je pravila navadno svojim prijateljicam, ko se se menile o težkih časih, ki so doleteli boljše in plemiče, »jaz vem, da tudi mi živimo (tu sem je seveda tudi sebe računala) preko svoje zmožnosti, ali kaj naj storimo? Ako hočemo živeti brez vsa-

Odhajajoči iz jame so bili gostje — tako zatrjuje »Obzor« — vsi oduševljeni na prekrasnem vsprejemu — po taki manifestaciji slovanske ljubavi. Obed je bil »pri ogerski kroni«. Tu je bilo tudi slovo. Besede v Slovo so govorili tu Slovenec dr. Lampe, Poljak Szeepanski in Čeha Hovorka in Šamlek. Dr. Lampe je izjavil: »ko se novinarji pripeljejo do Adrijskega morja, ko bodo videli šumeče valove, ki bijejo ob skale, naj se spominjajo onih, ki počivajo mrtvi na dnu tega morja in ob njegovih bregovih. Spominjajo naj se stare slave slovanskih rodov, ki so kraljevali ob tem morju kakor mogočni tekmeči Rimljanom in Benečanom. — Trst in Adria bodita posebno priporočena pozornosti vsega slovanskega časopisja!«

Ljubljanski gospodje so se povrnili na svoje domove. Gostje pa so se odpeljali proti Trstu. A pred odhodom iz Postojne je govoril še gospod Ante Stemberger (»Svetilnik«-Trst), ki je pozdravljal mile goste v imenu tržaških slovenskih rodoljubov. V svojem govoru je opozarjal na lepoto slovenskih dežel. V Trstu pa bodo videli vir bogatstva za Slovence, pa tudi za ves slovanski svet. Mnogo so grešili Slovani, kakor drugod, tako tudi v komercialni politiki. Slovenci sami ne morejo z uspehom zavrniti vseh napadov sovražnih sosedov. Proti sebi imajo tudi našo vladu, ki postopa s čudno ljubeznijo s Slovenci. Ta ljubezen avstrijske vlade je taka, da naši slovenski ljudje — zapuščajo svoje lepe domovine in si iščejo boljše sreče v Ameriki. Med vsemi ameriškanskimi izseljenci je razmeroma največ Slovencev! In vendar ne bi smelo biti tega. Trst ima dovolj kruha in zaslужka za slovenske domačine. A sedaj je Trst bivališče ptujim italijanskim delavcem, ki povsod spodrivajo domače sinove. Mi vzememo vse naše slovanske brate na pomoč tudi zato, ker je tukaj med Slovenci in Slovaki matica vseh slovanskih narodov. Čeh, Poljak, Rus, Srb, Bolgar in Hrvat imajo svoje posebne ime, Slovenci in Slovaki nimamo posebnega imena, mi stojimo še jedini pri naši skupni vseovnovski materi. Na naši zemlji so se duševno prerodili vsi slovanski rodovi. Tukaj so ustanovljene prve slovanske cerke, tukaj je ustanovljena slov. cerkev in slov. bogoslužje, tukaj ima svojo zibelko slovanska prosveta. Sedaj je pa naša skupna mati v nevarnosti. Mi Slovenci jo bomo branili do zadnje kaplje krvi! A da nam bo zmaga zagotovljena, je dolžnost vseh slovanskih sinov, da nam prihrane na pomoč. Kako pa bode delovanje Slovanov? Spominjamo se na ono bajko o slovanskem gozdu. Pripeljal se je v ta gozd voz poln sekir, ki pa so bile vse brez toporišč. Drevesca niso hotela dati sekiram toporišč in rešen je bil ves gozd. Takoj se složijo vsi slovanski sinovi in vsa slovanska plemena ter naj ne dajo našim sovragom orožja v roke, da nas z njim ne ugonobe.

Na zaključku je govornik pozval vse Slovence na složno delovanje, na tesni bratovski objem. Iz slovanskih složnih sre naj vzraste lepa cvetka slovanske odrešenja, slovanske moči in slovanske svobode.

Kako, priprosto sicer, ali vendar harmonično smo te pomembne dneve zaključili v Trstu — o tem so že poučeni naši čitatelji. Mi pa se kar ne moremo odtegniti utisom, ki so nam ostali in delujejo dalje na nas. Živo in trajno nam je pred duševnim očesom, kako so glasniki javnega menenja avstro-ogerskih Slovanov bili zbrani kakor veje enega in istega velikega debla.

Politični pregled.

V Trstu, 27. maja 1902.

Iz avstrijske delegacije. (Nadaljevanje včerajšnjega brzojavnega poročila.)

V nadaljevanju včerajšnje plenarne seje avstrijske delegacije je minister za vnane stvari, grof Goluchowski, odgovarjal na razne interpelacije. — Na interpelacijo del. vit. Vukovića glede odškodnine iz Transvaala izgnanim avstro-ogerskim podanikom, je odgovoril minister, da je Anglija dotično odškodnino že izplačala ter da se je odškodnina že razdelila med prizadete.

Na interpelacijo glede prepovedi izvoza konj iz naše države, je menil minister, da taka prepoved ni potrebna ter da ni res, da bi bila nemška vlada izdala jednako prepo-

ved. Glede informacij, izdanih od našega konzulata v Buenos Aires o neki tamošnji a.-o. tvrdki, je dejal minister, da sploh prepoved vsem konzulatom izdajati take informacije, ker iste spravljajo vlado mnogokrat v zadrego. Na tozadevno interpelacijo del. dr. Sylvestra odgovoril je minister, da se ni nobenemu v Carigradu naseljenemu avstrijskemu Nemcu prepovedal pristop v kako društvo tamošnjih nemških podanikov.

V razpravi o proračunu vnaneje ministertva je govoril prvi češki delegat Kaftan, kateri je priporočal, da se s pomočjo revizije berlinske pogodbe postavi po robu ustasškemu gibanju na Balkanu. Priporočal je potem, da bi se z odpravo narodnostnega boja vzpostavil notranji mir v naši državi. »Mi smo pripravljeni«, je izjavil govornik, »tvoriti z našimi avstrijsko čutečimi sodeložani trdno obrambo proti severu in severu-zapadu, zahtevamo pa v to zakonito zagotovljeno jezikovno in narodno enakopravnost. Povdarjal je nadalje potrebo predlaganja zbirke važnih diplomatičnih listin po izgledu drugih držav, ker mora sicer delegacija pasti na nižino nepotrebnega odseka, ki je samo za to tukaj, da dovoljuje denarna sredstva. Govornik je dokazoval, da trozveza zahteva od nas velikih denarnih sredstev, ne da bi nam za to nudila kakih koristi. Za nas nima trozveza nikake vrednosti in se kljubuje isteje Slovani izganjajo iz Nemčije in sicer znaša število izgnanih že preko 3000, pač pa je trozveza velike važnosti za Nemčijo, katera tira svetovno politiko. S trozvezno politiko podpira naša država le interese drugih, na škodo svojim lastnim interesom. Trozveza bi se nikakor ne smela skleniti, predno se ne sklene carinska in trgovinska pogodba z Nemčijo, ker bi bila sicer naša država o sklepanju slednje brez obrambe. Govornik je slednjič zahteval, da se v slučaju obnovitve trozveze obelodani trozvezna pogodba ter je glede balkanske politike izjavil, da mora naša država težiti za tem, da si zopet pridobi nekdanjo pozicijo v Orijentu, kar pa bo mogoče le v sporazumljenju z Rusijo.

Poljak del. grof Dzieduszycki je povdarjal, da je Poljakom pred vsem ležalo na tem, da kolikor mogoče koristijo državi. Odobral je potem trozvezo ter sporazumljenje z Rusijo, ker nam oboje daje poročstvo za ohranitev miru. Kljub mirovnemu sistemu evropske politike pa da vendar ne vlada zaupanje v mir. Govornik je omenjal agresivne agitacije izvestnih življenj v zavaznih državah ter posebno obžaloval gibanje »Proč od Rima«. Govornik je povdarjal, da mora naša država storiti vse mogoče, da si pridobi simpatije balkanskega prebivalstva.

Nadalje je obžaloval animoznost izvestnih držav proti katoliški cerkvi ter je omenjal, da bi taka animoznost mogla provzročiti reakcijo naše države proti svojim židovskim in protestantskim podanikom. Naglašal je, da je mir, o katerem se toliko govori, le navidezen ter da se med posameznimi državami vodi najorezobirnejši gospodarski boj. Carinske in trgovinske pogodbe da se morajo tudi izvrševati, a ne samo sklepati ter jih delati potem iluzorne z raznimi kršenji veterinarskih pogodb, s sovraštvom v poštem prometu proti jednemu jeziku (namreč proti poljskemu od strani Nemčije — op. ur.) ter z izganjanji podanikov zaveznih držav. Govornik je k sklepu izjavil, da bodo Poljaki z ozirom na državno potrebo glasovali za proračun ministertva za vnane stvari.

Češki del. dr. Herold je zatrjeval, da oboroženi mir zahteva večjih žrtv, nego bi jih zahtevala »vesela« vojna. Najbolje poročstvo za mir, je dejal govornik, je splošni strah pred vojno. Povdarjal je, da je Rusija dala prvi impuls za pozitivno mirovno akcijo ter da je bila na haagski mirovni konferenci ravno Nemčija ista, ki je po svojem zastopniku izjavila, da nemški narod vzdržuje rad stroškov za vojsko. Radi tega je mogoče zatrjevati, da je oboroževanje v naši državi posledica trozveze. Govornik je povdarjal, da je ravno Avstrija najbolj poklicana v to, da nadaljuje od grofa Muravjeva zapričeto mirovno akcijo, posebno z obzirom na našega vladarja, ki je skoraj jedini pravi mirovni monarh na kontinentu. Dr. Herold je potem opozarjal na devizo nemške politike, ki stremi za tem, da razširi meje nemške države od severnega morja do Adrije! Govornik je povdarjal, da se nemška politika nikakor ne bo hotela zaustaviti pred črno-rumenimi koli. —

Govornik je zavračal trditev, da si njegova stranka stališče nasproti trozvezi ureja po po narodnih antipatijskih ter je trdil, da jo tu vodijo naši avstrijski interesi.

Slednjič je govornik priporočal, naj bi avstrijski državniki hiteli rešiti češko vprašanje, ker bi isto sicer moglo postati evropsko vprašanje.

Del. baron Parish je izjavil, da, če tudi nima trozveza več tiste velike važnosti, ki jo je imela nekdanj, bo vendar še vedno koristila našim interesom.

Del. dr. Gross je polemiziral proti dr. Heroldu; zatrjeval je, da je trozveza še jako trdna, da ost nemškega carinarskega tarifa ni obrnjena proti Avstriji, temveč proti Ameriki in je izrazil željo, da bi se nagodba z Ogrsko obnovila. Povdarjal pa je o tem, da Avstrija ne sklene nagodbe z Ogrsko za vsako ceno. — Govornik je tudi navalil na osebo ruskega carja o čemer govorimo na drugem mestu.

Del. Döbernig je hvalil trozvezo in soglašal s predgovornikovim menenjem v vprašanju nagodbe.

Del. vit. Madeyski je govoril o narodnostnem vprašanju v Avstriji ter je izrekel željo, da bi se mednarodni odnosaj tako spremenili, da bi se mogli Poljaki udeleževati na mirovnem delu, ne da bi se jim bilo treba pritoževati radi narodnega zapostavljanja.

Del. Barwinski je obžaloval, da se zavezniške razmere sodijo s stališča narodnih simpatij, ter je povdarjal, da on ne bi mogel tako navdušeno pozdraviti sporazumljenja z Rusijo, kakor je pozdravlja, ako bi to sporazumljenje sodil se svoje srčne strani.

Del. Vasilko (Romun) je hvalil trozvezo ter priporočal obnovo nagodbe z Ogrsko.

Seja se je na to prekinila.

Nemška predrznost in oholost ne pozna že nobenih mej in nobenih ozirov. Nemški delegat Gross je v včerajšnji plenarni seji avstrijske delegacije zagrešil nečuvnen napad na osebo ruskega carja, češ, kako da ta »človek« ubija svobodo na Finskem ter da zadaje ruskim kmetom udarce s knuto in jih zbada z bodali, mesto da bi jim dal kruha. Gorjé, da bi se kateri slov. delegatov po svojem prepričanju izrazil o izvestnih kvalitetah cesarja Viljela! To bi vam bila cela poplava ogorčenja, protestov in klicev na red! Tu pa je Nemeec Gross ubral proti slovanskemu vladarju ton, ki našo delegacijo naravnost ponižuje na nivo kakega zborovanja zbezanlih Schönerrercancev.

Prijateljstvo ruskega carja cenijo sicer najvišji krogi tako visoko, da je smatrajo neizogibnim za varovanje naših življenskih koristin na Balkanu, ali ker je to vendar-le slovanski vladar, ga vendar nemška predrznost in oholost psuje v tisti korporaciji, v kateri naj bi bila posebljena skupnost monarhije, torej, tako rekoč, pred forumom Evrope, ne da bi se odpirale zatvornice ogorčenja, ne da bi doživeli poplave protestov in ne da bi se odpirala usta kakega predsednika vsaj v rahlo grajo. In z ljudmi, katerih drznost in objestnost ne pozna že nobenih mej, naj bi Slovani avstrijski iskali sporazumljenje!

Izjava nadškofa dr. J. Stadlerja. V spomenici, ki jo je bil vrhbosanski nadškof dr. Stadler v zadevi afere zavoda sv. Jeronima svoječasno odposlal sv. Očetu, je bil tudi omenil, da je avstro-ogrska delegacija v tej zadevi postopala sovražno hrvatskemu narodu. Radi te nadškofove izjave so dvignili velik hrup posebno madjarski vladni listi in se je začela proti Stadlerju najhujša gonja. Madjarski in nemški šovinisti so dovolili tako daleč, da je bil nadškof baje celo pozvan pred cesarja, da opraviči ta svoja izvajanja.

Pritisk od avstrijske in ogerske, izlasti pa od skupne vlade je bil tolik, da je Stadler sedaj podal izjavo, katero sta včeraj priobčila oba hrvatska opozicijska lista, »Obzor« in »Hrvatska«, in v kateri pravi nadškof, da je papež na njegovo (Stadlerjevo) spomenico odgovoril s lastnoročnim pismom zagrebškemu nadškofu in drugim hrvatskim škofom, ter da v istem pojasnjuje, da je moral kolegiju nadeti zopet staro ilirsko ime, ker so se o prenosu kolegija iz različnih strani dvignile tolike težkoče, da je bil celo obstanek kolegija v nevarnosti. V tem pismu naglašajo papež še posebej, da na njegov sklep niso uplivala politične svrhe. Nadškof Stadler pravi nadalje v svoji izjavi, da je v tej za-

devi prosil sv. stolico pojasnila ter da je dobil odgovor, da se je sv. Oče sam odločil vzpostaviti kolegiju sv. Jeronima prejšnje ime; ne morda to radi kakega političnega pritiska od strani Avstrije, Ogrske, Črne Gore ali katerega drugega naroda, temveč iz svoje lastne inicijative, ker je spoznal, da je to jedino sredstvo, da se zavod reši propada.

Dobivši tako pojasnilo, izjavlja nadškof Stadler, da preklicuje svoja izvajanja o neprijaznosti in sovraštvu avstro-ogerske diplomacije nasproti Hrvatom. Njegova dotična izvajanja da so imela podlago v Hrvatom sovražnem nastopanju avstro-ogrskega oficijoznega časopisja o vprašanju zavoda Sv. Jeronima. Nekoliko izvajanj o tej izjavi nadškofa Stadlerja si pridržujemo za prihodnjic.

Vojna v južni Afriki. Ali se ta krvava tragedija res bliža svojem koncu, ali je res nade, da se pogajanja za mir med Angleži in voditelji junaških Burov završe uspešno, s sklepom miru?! To so vprašanja, s katerimi se danes bavi ves svet. Če smemo verovati vestem iz angl. virov, je sklep miru toliko kolikor zagotovljen, ker da je velika večina Burov za mir. A danes zatrja neka brzjavka iz Amsterdamu, da tudi obližje starega Krügerja ima sedaj boljše nade, ker je angleška vlada — in to po uplivanju kralja samega — postala bolj odjenljiva glede na glavna pogoja Burov: glede na samopravo južno afriških republik in glede na amnistijo. Tako da ni več premagovati posebno resnih diference. A to je ravno tisto pereče vprašanje, ki vznemirja prijatelje Burov križem sveta: ali niso Buri morda zastoj preliše toliko junaške krvi? Ali je bilo zastoj vse junaštvo, vsa požrtvovalnost, vsa velika ljubezen Burov do svobode svoje zemlje?! Ali ohranijo Buri svoje svobodo? Vredni bi jo bili pač svobode, pravice samodoločevanja taki — junaki, ki so to pravo branili junaštvom — ki ima malo primerov v vsej zgodovini — skozi dolgo dobo 2 let in pol in proti grozni premoči, in ki niso obupavali niti tedaj, ko so imeli žalostno zagotovilo, da so sami v tej borbi, da človekoljubna civilizirana Evropa nima poguma, da bi tudi njim nasproti vršila princip človekoljubja.

Tržaške vesti.

Gostom novinarjem v »Slovanski čitalnici« je gospa Ponikvarjeva nazdravila tako-le:

»Dovolite mi, slavna gospoda, da vam kličem tudi jaz v imenu narodnega ženstva tržaškega: dobro došli! Srčno pozdravljeni, vi nositelji luči in prosvete, vi prvoboritelji za naše sveto pravo! Srčno pozdravljeni, vi mili bratje in sestre od severa in juga! Bodite prepričani, če tudi vam tega ne moremo danes pokazati v dejanju, da biva tu na obalah mrtja Adrijskega, sicer mal, ali probujen narod, ki ljubi to krasno domovino svojo z vsem žarom idejalne ljubezni! Bodite uverjeni, da mi tu ob skrajni meji pazno sledimo in preučujemo vse pojave, ki se porajajo v drugih Slovanih, bodi na kulturnem, bodi na političnem, bodi na gospodarskem polju. Mi se divimo vaši moči, vaši vztrajnosti, vašemu napredku ter skušamo, da bi vas posnemali.

Me Slovenke pa še posebno divimo in občudujemo slavne ruske, češke, poljske, slovaške in hrvatske žene! Prosim, ponesite jim naše srčne pozdrave. Recite jim, da priznavamo delovanje njihovo ter se mu klanjamo. Povejte jim, da biva tu ob Adriji zdrav, čil, požrtvovalen narod slovenski, ki ima tudi zvestih hčer, zavedajočih se svojih dolžnosti kakor matere in rodoljubke. Povejte jim, da stojimo tudi me vedno zvesto v vrstah z našimi prvoboritelji, da branimo naše pravice. Povejte jim, da bi tudi me rade koristile še več svojemu dražemu narodu, nego koristijo one svojemu! Recite jim, da so one naš uzor, da so naše zvezde-voditeljice, katerim hočemo slediti.

Vas pa, evet slovanske inteligence, prosim v imenu vseh Slovenk: ščitite, branite naš teptani, prezirani narod slovenski!

Saj so tudi naši pradedje prelivali svojo srčno kri za celokupno domovino slovansko! Zdaj pa, ko počivata kopje in meč, naj bo naš ščit papir in naša sulica pero! Mogočna in zmagonosna je beseda, pisana v pravem času in na pravem mestu. Prosim vas še enkrat, naj vam ne bo nikoli žal, ako ste svojo vplivno besedo zapisali našemu narodu v prilog.

Pa saj niti ne treba, da bi vas prosili. Pokazali ste že opetovano, da upoštevate naš

slovenski narod. da se vežete žnjim. Dokazala je to na diven način v prvi vrsti slovenska akademična mladina, povodom akcije za jugoslovansko univerzo. Dokazali so svojo solidarnost z nami velezaslužni slovenski poslanci glede gimnazija v Celji.

Dokazali ste vi, nositelji svobode, ko ste priredili časnikarski shod med najmanjšim narodom slovenskim, v beli Ljubljani, in da ste konečno blagovolili priti tudi k nam tu v Trst.

Lehko se prepričate sami, da smo tu liki skala, v katero butajo silni italijanski in nemški elementi. A bojimo se ne, temveč pogumno korakamo dalje. Z zadovoljstvom se smemo ozreti v minolost, kajti vendar le — napredujemo! Slovan gre na dan!

Kako mogoče prošnja vse sloje slovenske ideje, videli ste danes tu, ko je prišel v to dvorano poleg odličnega gospoda tudi priprost delavec; vseh vas veže skupna vez, t. j. želja, da svoj mili narod slovenski privedemo v vrsto družih mogočnih narodov slovenskih. Da pa to izvršimo, pomoči nam hočete vsi vi. Iz dna sreča kličem torej: Bog živi mogočno slovensko vzajemnost!

Zastava sv. Cirila in Metodija. Hude spletke plele so se tudi letos nad lepo cerkveno zastavo bratovščine sv. Cirila in Metodija. Na tihem se pripoveduje o velikih in dolgih dogovorih med tržaškim škofijakim ordinarijatom in med cesarskim namestništvom. Konečno je baje prišel naravnost ukaz cesarske vlade, da monsignor Petronio mora upisati v program na procesiji sv. Rešnjega Telesa tudi slovenske bratovščine in slovenske zastave. Odkod tolika ljubezen? Nekateri pripovedujejo, da je tukaj upliv onih lepih zmagovitih Ciril-Methodijevih obredov, pred katerimi se klanjajo vsi nasprotniki Slovencev. Drugi zopet pravijo, da si ne upajo več prezirati tržaških Slovencev, ki so v zadnjem času preveč jasno pokazali, kako odločno znajo braniti svojo narodno čast in svoje pravice. Mi znamo le toliko, da je ni moči, ki bi nam krivično mogla braniti na dan z zastavo sv. Cirila in Metodija. Tu smo vsi v bojnih vrstah, vsi tržaški Slovenci.

Zato se lepo pripravljajo naši delavci na procesijo sv. Rešnjega Telesa. Pred nami se razvije zmagovita zastava in za njo stopijo v dolge vrste pošteni slovenski sinovi, da zadoste svoji verski dolžnosti. Ko nas je polklicel glas domovine, vsi smo šli navdušeno v volni boj, sedaj, ko nas zove krščanska dolžnost, stopimo zopet vsi v boj za vero naših očetov.

Zbirališče vseh bratov in sester sv. Cirila in Metodija je na trgu pred cerkvijo sv. Jakoba ob 6. uri zjutraj.

Slava Vam, ponosni in pošteni slovenski delavci!

Štrajki. Sinoči je bil v prostorih socialističnih društev v ulici Beschetto splošni delavski shod, ki se je bavil se štrajkom kotlarjev iz Lloydovega arsenala in iz tržaškega tehničnega zavoda. Prvih je 40, drugih 50. Shod je bil tako dobro obiskan, da so bili vsi prostori prenapolnjeni in je moralo še kakih 2000 delavcev ostati na ulici pred hišo. Zborovalci so se sicer izrekli solidarne se štrajkujočimi, odklonili pa so predlog, da bi se uprizoril generalni štrajk, kakor tudi predlog, da bi se obema zgorajmenovanima tovarnoma izročil memorandum ter da bi v slučaju neizpolnjenja zahtev uprizorili v petek generalni štrajk.

Včeraj so imeli shod tudi klesarski delavci. Na tem shodu so odklonili ponudbo delodajalcev ter so sklenili nadaljevati stavko. Vseh štrajkovalcev je 350.

Istotako je tudi shod štrajkujočih zidarjev sklenil včeraj nadaljevati štrajk. — Vseh štrajkujočih zidarjev je 2140.

Konečno nam je še naše včerajšnje poročilo o štrajku zidarjev spremeniti v toliko, da zidarji ne zahtevajo o poludne 1½. urni počitek, temveč le jednourni.

Pazite! Naše delavce opozarjamo na današnji »Piccolo«, kjer — govore o štrajku — tako rekoč s prstom kaže na naše slovenske delavce iz okolice, češ: glejte, velika večina štrajkujočih zidarjev so okoličani! Mi poznamo nelepe navade onih italijanskih elementov, ki se zbirajo okolo »Piccola« in mu pošiljajo taka hujskajoča poročila. Poznajmo jih pa tudi že dobro naši pošteni slovenski okoličani. Čuli smo, kako so nekateri pravdobro že spoznali zvite spletke znanih italijanskih »socialnih« agitatorjev, ki so večinoma delovali v prid italijanskim regnicolom in proti

slovenskim domačim delavcem. To spoznanje naših poštenih delavcev nas jako veseli, ker smo gotovi, da bodo znali tudi v tem štrajku pogoditi, koliko je možno verjeti nekaterim italijanskim voditeljem in kako se morejo sploh ogibati vseh ptujih elementov. Naše simpatije so na strani naših delavcev. Ravno zato čutimo dolžnost, da jih o tej priložnosti opozorimo na nevarnost, da bodo elementi okolo »Piccola« skušali tudi ta štrajk porabiti proti delavcem trpinom, a posebno še proti našim slovenskim delavcem okoličanom, in — regnicolom v prilog. Da je res ta nevarnost, o tem priča gori navedena tendencijsna apostrofa v »Piccolu«.

Drobne vesti. S a m o m o r a. Včeraj predpoludne zastupil se je na svojem stanovanju v ulici Concordia št. 1, 73 letni Bonivento. Umrli je, predno je prišla zdravniška pomoč.

Včeraj popoldne nekoliko pred jedno uro pa se je na sprehajališču pri Sv. Andreju zastupil 16-letna Ivanka Zolia z velikega trga. Prenesli so jo v mestno bolnišnico, kjer pa je, kljub vsem prizadevanjem zdravnikov, umrla sinoči ob 7. uri.

Vremenski vestnik. Včeraj: toplomer ob 7. uri zjutraj 15°3 ob 2 uri popoldne 23.0 — C. — Tlakomer ob 7. uri zjutraj 762.2 — Danes plima ob — predp. in ob 10.24 pop.; osea ob 6.54 predpoludne in ob 5.59 popoldne.

Društvene vesti.

Slovenska Marijina družba se udeleži letošnje procesije sv. Rešnjega Telesa še v večem številu, nego lanskega leta. Vsi pričakujejo z veliko napetostjo divni prizor slovenskega poštenja in slovenske miline, ki tako dično kraši slovenska dekleta in slovenske matere. Slovenska Marijina družba nam je pokazala, kje smo imeli tržaški Slovenci svoje zaklade. Sedaj nas ni več strah, sedaj moremo povsod častno nastopati.

Odbor Marijine družbe nas je naprosil, da bi objavili poziv na vse »Marijine sestre« in »Marijine hčere« naj si preskrbijo za procesijo primernih papirnatih robocev za sveče. Mi tej želji radi zadovoljujemo.

Veselica bratovščine sv. Cirila in Metodija pri Sv. Jakobu v Trstu. V nedeljo, dne 1. junija, bo pri Sv. Jakobu občni zbor bratovščine sv. Cirila in Metodija. Po zborovanju bo velika vrtna veselica, ki jo priredi bratovski pevski zbor. Na dnevnem redu so lepe slovenske pesmi, godba in domača zabava. Naša bratovščina je najvažnejše slovensko društvo v Trstu in vsi Slovenci pazijo na njo, kakor na oko v glavi. A bratovski pevski zbor? To so sami pošteni slovenski delavci, ki se trudijo na vse strani, da po tržaških cerkvah vzdržijo slovensko božjo službo in slovensko cerkveno petje. Zato ni težko umeti, zakaj ima naša bratovščina toliko nasprotnikov. A Slovincem je mila in draga, in lahko rečemo, da stoji za njo ves slovenski Trst.

Ko se je raznesla vest, da pevski zbor bratovščine sv. Cirila in Metodija priredi vrtno veselico, navstalo je povsod veselo zanimanje, posebno med slovenskimi delavci in njih družinami. Veselo si pripovedujejo to novico, prijatelji in znanci, vsi si pravijo in želé: na veselo svidenje pri Sv. Jakobu! — Mi dostavljamo temu, da nas jako veseli, ko vidimo, kako spoznavajo tržaški Slovenci važnost bratovščine sv. Cirila in Metodija in kako časte one vredne moše in mladeniče, ki so združeni v bratskem pevskem zboru. Naprej zastava sv. Cirila in Metodija!

Jubilejni koncert »Veseli«. Tega jubilejnega koncerta, ki bo, kakor smo že ponovno objavili, v nedeljo, dne 1. junija t. l., udeleži se tudi pevsko društvo »Slava« od Sv. M. Magd. »spodaje in sicer korporativno. Za ta koncert vlada sploh nenavadno veliko zanimanje in je odbor »Veseli« preskrbel vse, da se bodo udeleženci tega koncerta, oziroma slavnosti, zabavali v pravem pomenu besede, in ne le oficijelno, kar se tu pa tam res mnogokrat dogaja. Dolg program (25 točk) naj nikogar ne preplaši, ker se bo ves program večinoma vršil v obliki svobodne zabave. Na odru bodo izvajali samo prvih pet točk, vse ostale pa v dvorani ob omizju. V dvorani, kakor tudi spredaj na lepem zelenem vrtu, se postavijo mize ter se bo gostom streglo. Med posamičnimi točkami programa se bodo lahko vršili tudi govori in bo eventuelno tudi drugimi pevskim društvom dovoljeno prepevati. Sploh se bo ves

koncert vršil v domačem duhu in ne po pusti suhi šabloni. Na koncertu bo sodeloval — kakor je razvidno iz programa — vojaški orkester domačega pešpolka.

»Slovensko pevsko društvo« v Trstu naznanja, da se bodo od danes dalje vršile pevke vaje vsaki torek in petek, in sicer ob torkih za moške in ob petkih za mešani zbor v »Slovenski čitalnici« (ulica S. Francesco 2, I.) ob 8. uri in pol zvečer. — Društvo priporoča starim pevcem, da se teh vaj redno in točno udeležujejo in vabi tudi nove moči v svoje kolo. Društvo je s skromnimi močmi nedavno temu glasno in jasno dokazalo, kaj in kako bi se delo lahko napravilo resnim delom in je valed tega vredno vsake moralne podpore. Zato ne moremo drugače nego priporočati vsakomur, ki se čuti pevca, naj pristopi temu potrebnemu in zaslužnemu društvu.

Pedružnici družbe sv. Cirila in Metodija v Rojanu je daroval veleč. g. And. Zink 2 K, ker se ni mogel udeležiti veselice, prirejene v Barkovljah na korist imenovane družbe.

Vesti iz ostale Primorske.

× V imenu resnice. S Koperščine nam pišejo: Doznan sem iz gotovega vira, da je bil od strani izvestnih brezvestnih in brez značajnih ljudi gospod Alojz B. B. B., e. kr. sodni kancelist v Kopru, denunciran na predstojni oblasti kakor »slovanorec«.

Gospod Benigni je sicer res Italijan, po rojstvu in mišljenju; a da se on čuti Italijana, tega mu nikdo ne more štet v zlo. Pisec teh vrstic je imel večkrat opravila z omenjenim gospodom, tako uradno, kakor izvenuradno, a priznati mora temu gospodu v čast, da pri njem o kakem narodnem fanatizmu (kakoršnega vidimo v Istri, žalibog, le prepogosto tudi pri drž. uradnikih) ne more biti govora. Po naravi uljudnemu, treba priznati, da si prizadeva — da si je našemu jeziku le deloma zmožen — biti pravičen uradnik in je tudi res med vsemi uradniki e. kr. okrajne sodnije koperske gotovo gospod Benigni pri našem ljudstvu najbolj priljubljen.

V dokaz, da g. Benigni spoštuje naš narod, navedem naj sledeči slučaj:

Neko narodno društvo v okolici je poslalo vabila za veselico tudi nekaterim uradnikom okrajne sodnije v Kopru. Neki pisar se je o tej priliki izrazil precej zaničljivo o naših prizadevanjih in gospod Benigni je bil oni, kateri ga je zavrnil na način, da je moral pisar obmolkneti.

In morda je bil mož ravno radi tega denunciran, ker ni tako fanatičen kakor drugi. To je pač tudi le posledica naših žalostnih razmer. Gospod Benigni je gotovo tako dober Italijan, kakor so drugi fanatiki — gotovo še boljši! — a ima to dobro lastnost, da z ljubeznijo do svojega naroda zna družiti spoštovanje do drugih. Zato pa: Hajd! Udri po njem!

Želim, da bi te vrstice kaka višja oseba porabila v korist gospodu Benigniju, kateri se našega jezika rad poslužuje o vsaki priliki, ne da bi ga o tem bolel trebuh, kakor boli sovražnike gospoda Benignija!

Vesti iz Kranjske.

* Namerjan atentat na vlak. »Slovenec« poročajo z Rakeka, da so brezvestni ljudje brzovlak, ki vodi po bliskovo proti Ljubljani, hoteli spraviti čez veliki nasip. Lumpje so nastavili prage na tak način, da bi se morala zgoditi velika nesreča. Ves vlak bi bil zdrobljen v dolini in težko da bi bilo ostalo kaj živega. Na srečo sta prav pred prihodom dva čuvaja prehodila tir in preprečila nesrečo, oziroma atentat na ta vlak. Po odhodu tega vlaka pa so zstavili tir s pragi (švelerji), da bi stroj prihodnega vlaka ekočil s tira. Na srečo pa ravno na tistem kraju vlaki počasi vozijo in je lokomotiva odkrčila en prag ter ga porinila od sebe kakih 80 metrov, drugi prag pa je tirala pred sabo do postaje.

Razne vesti.

Grof Lev Tolstoj je zopet nevarno obolel. Sedaj je dobil tifus v trebuhu. Bolnik da je jako slab ali pri polni zavesti. Posebna brzojavka iz Berolina zatrja, da slabost nanašača. Ob visoki starosti Tolstega se je seveda bati najhujšega.

Akademsko društvo »Slovenija« na Dunaju nam javlja, da sta bila na dopolnil-

nih volitvah dne 22. t. m. izvoljena Cand. phil. Kuno Hočev var predsednikom, I. U. St. Bogumil Berbuč namestnikom odbornika.

Brzojavna poročila.

Iz delegacij.

BUDIMPEŠTA 27. (B.) Avstrijska delegacija je imela danes ob 10. uri zjutraj plenarno sejo. Mej došlimi spisi je poročilo proračunskega odseka o izredni potrebi vojske in o okupacijskem kreditu, potem interpelacija del. Steina o uravnavi položaja vojaških kapelnikov. Predno je dal besedo prvemu proti govorniku, je podal predsednik dr. Baernreither nastopno izjavo: Tekom včerajšnje debate je jeden delegatov osebo (Dalje na IV. strani).

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

MIZARSKA ZADRUGA V GORICI

z omejenim jamstvom

naznanja slovenskemu občinstvu, da

je prevzela

prvo slov. zalogo pohištva

iz odklopanih in svetovnoznanih to-

varn v Solkanu in Gorici

Antona Černigoj-a

katera se nahaja

v Trstu, Via Piazza vecchia

(Mosario) št. 1.

(na desni strani cerkve sv. Petra).

Konkurenca nemogoča, ker je blago

iz prve roke.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Nova mesnica!

Tomaž Zadnik

je odprl novo mesnico
v ulici Giulia št. 13
(nasproti kavarni „Sport“).

Cene govejemu mesu so po: 48, 52,
64, in po 68 novč. za kilogram.

Telečje in jančje meso po nizkih cenah.

Vse sveže in najboljše vrste.

oooo Svoji k svojim! oooo

PRVA TO VARNA

za čopiče in ščetke

Santo d'Angeli

TRST. - Via S. Antonio - TRST
(nasproti Zennaro in Gentili).

Specijaliteta čopičev za zidna dela nepresežne
trpežnosti. Bogat izbor ščetk, strojev za či-
ščenje parketov, metelj, metlic, ščetk od perja,
palic za iztolči prah.

Velikanski izbor mil, glavnikov, parfumov,
listnic, novčark, mošnjičkov itd.

Vse po jako nizkih cenah.

V prepričanje se prosi blagohoten obisk.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Aleksander Levi Minzi

Prva in največja tovarna pohištva

vseh vrst.

TRST

TOVARNA: ZALOGE:

Via Tessa, 20 Piazza Rosaria št. 2

Vogel (šolsko poslopje)

Via Limitana In Via Ribergo št. 21

Telefon št. 670.

Velik izbor tapet, srecal in slik. Is-
vršuje naročbe tudi po posebnih načrtih.

Cene brez konkurence.

ILUSTROVANJ CENIK ZASTONJ IN FRANKO

Predmeti postavijo se na par obrod

ali železnico franko.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

MATTONI

GISSHÜBLER

naravnost

alkalijna kislina

nekega ptujega vladarja pritegnil v debato. Predsednik ni bil v isti čas v dvorani, a njegov namestnik je prelišal. Zato spravlja stvar danes v razgovor ter pridodaja nujno prošnjo, da se pravila mednarodne kurtuzije čuvajo najstrožje. (Glej našo politično vest »Nemška predrznost in oholost«.)

Del. dr. Kramar protestira proti načinu, kakor je dr. Gross govoril o carju ruskem temu knezu miu par excellence. Govornik je izjavil, da trozveza ne zasluži, da bi se razgrevali zanjo; ista da nima več nikakih ostrih oglov ampak je obdana z vato, da omogoča sklepanje drugih zvez. Dobro je, da zavezniki niso več tako tesno spojeni med seboj. Govornik je govoril o programu Voenemeev in se je obrnil zlasti proti gibanju »proč od Rima«. Avstrija ne more biti ni slovanska ni popolnoma nemška, ampak mora biti zavetišče vsem narodom. Tako bo izpolnjevala svoje zgodovinske naloge in dolžnosti.

Preidši k nagodbi z Ogrsko, se je govornik izjavil za ohranitev skupnosti, ni pa za predalekosežno odjenljivost nasproti Ogrski. Nadeja se, da bo njegova stranka mogla glasovati za pravično nagodbo. Zaključil je z željo, da dobi država zaupanje v samo sebe in zmisel za svoje naloge. (Živahna pohvala od strani Čehov.)

Vojna v južni Afriki.

PRETORIJA 27. (B) — Poročilo Reuterjevo. — Glede mirovnih pogajanj goje v južni Afriki večinoma dobre nade. Kljub temu pa ni smeti smatrati podaljšanja konference kakor gotovo dobro znamenje. Če se tudi delegati odpovedo nadi, da bi ohranili nezavisnost republik, je vendar še mnogokateri točka, glede katere še ni prišlo do sporazumljenja. Se je trdovratna manjšina, ki smatra zopetni početek sovražnosti kakor najboljši izhod iz sedanjega položaja. Še nerešene sporne točke morejo vsak hip provzročiti, da se pogajanja prekinejo in je jako neverjetno, da bi se oni, ki so danes za mir, odpovedali boju, dokler je zadostna manjšina, ki želi nadaljevati boj. Vse te točke treba upoštevati predno moremo priti do sodbe o eventualnem uspehu pogajanj.

Volitve v Belgiji.

BRUSEL 27. (B) Po končnem izkazu uspehov volitev, bo nova komora tako sestavljena: 96 katolikov, 34 liberalcev, 34 socialistov in 2 kršćanska demokrata.

Katoliška vladna večina znaša torej 26 glasov proti 20 v zadnjem zasedanju. Senat obstoji iz 62 katolikov, 41 naprednjakov in liberalcev ter 6 socialistov. Vladna večina znaša tu 15 glasov proti 14 v zadnjem zasedanju.

VELIKA ZALOGA

snovij za moške obleke
iz tu- in inozemskih tovarn

Nasl. Frana Hitty

ul. Barriera vecchia 13.

Velik izbor:

perila, perkalka, cefira, satena.

Specijaliteta podlag (fodre) in drobnarij za krojače.

Naročbe za moške obleke po meri se izvrše po zelo ugodnih cenah v 24 urah.

Na zahtevo vzorci brezplačno in poštne prosto.

Odlikovani z dvema zlatimi in bronastimi kolajnami

Fran Hlavaty

ulica Giulia št. 1/A.

Obuvala po angležkem in francoskem vzorcu izdeluje po meri cenj. damam in gospodom kakor tudi za otroke. Delo okusno in trpežno.

Popravljanje starega obuvala.

Tehnični urad.

Ustanovljeno 1877.

Zaloga strojev in želez

SCHNABL & Co. - TRST

Via delle Poste vecchie (vokal Via Vienna).

Glavni zastop železja in tovarniških strojev.

Naprava obrtnih podjedb vsake vrste.

Inštalacija strojev in parnih kotlov.

Motori na plin, bencin in petrolej sestava „Otto.“ Motori na plin in vodno moč. Naprave električne luči. Napeljave električne moči. Vodne naprave itd. Naprave za centralno kurjavo in ventilacijo. Naprave kopališč, klosetov itd.

Zaloga cevij za vodo, plin in par.

Materijal za sta bišče.

Stroji vseh vrst. Vodne sesalke vseh sestavov. Odri za stroje in kotle. Pripadki. Kovine. Predmeti od gome. Železe traverse in kolesa. Cement »Portland« in »Romano«. Olja za kolesa in masti.

In v obče vsi predmeti za obrtna podjetja.

Tvrdba je izvršila dosedaj nad 200 obrtnih naprav,

med kojimi:

- 12 žag za obdelovanje lesa in pripravljane dog.
- 36 vodnih napeljav.
- 17 tiskarn in kamnotiskarn.
- 13 mehaničnih delavnic.
- 31 podjetij za čiščenje in pečenje kave.
- 7 naprav za izdelovanje praha proti mrčesom in drog.
- 16 naprav za kurjenje z gorko vodo in parom.
- 12 sladličarn, pekarn, tovarn za bišket in konfete.
- 32 napeljav električne luči.

Kakor tudi: Tovarne za kože, Tovarne za obleko itd. Perilnice, Predilnice, Tovarne za parafin in cerezin, »sardine«.

Mline, Podjetja za napravljanje soli, Tovarne za delati zamaške, Stiskalnice olja, Naprave za vodno silo, Tovarne za šumeče vode, Distilerije, Podjetja za čiščenje in nakladanje žita.

V ta namen je bilo postavljenih: 151 motorjev na plin in petrolej in 65 parnih strojev

MNOŽINA ZAHVAL JE VSAKOMUR NA UPOGLED.

POMADA od LILJANA.

Brez olja in masti! Ne napravi samo vsako lice nežno in pomlajeno, nego tudi belo in brez peg. Solneče pege odpravi vsak z uporabo iste. Cena 3 lonč. gl. 1-50; anekstano 2 gl. 2-50. vred.

Vse zelodčne bolezni, težka prebavljaja pri pomankaju teka, kolcanju, rezavi in bruhanju, grč in prenapeti želodec, zasilenje, navrt krvi v glavi (kongestije), črvesne bolezni, kašelj in prane boleti, potem zobne bolezni, gliste, zlatenico in zlato žilo zdravi.

ŽIVOTNI BALZAM „SALVATOR“

On čisti kri, kor je najboljša domača zdravilo za notranje in zunanje bolezni, odstranjuje nečiste soko ter s tem daljša človeško življenje. On zdravi vse mogoče in stare rane, kakor tudi vse druge bolezni ki so označene v navodilu pridejanem vsakemu lončiču.

Cena omotu 12 steklenič 2 gl. 50 novč., 24 steklenič 4 gl. 50 novč., 48 steklenič 8 gl. 50 novč. s poštno ako se denar naprej pošlje lekarni.

Prof. Dr. Concilije **INJECTIO „SALVATOR“** v Varaždinu (Hrvatsko) **FR. RIEDLA** lekarna k „SALVATORJU“ VARAŽDIN (Hrvatsko)

NAJBOLJŠE DOMAČE ZDRAVILO.

OBUVALA.

- Dobro jutro! Kam pa kam?
- Grem kupit par čevljev!
- Svetujem Vam, da greste v

ulica Riborgo št. 25 po domače k Pierotu. Tam vdobite vsake vrste obuvala za moške, žensko in otroke. Isti popravlja male stvari brezplačno vsakovrstno obuvalo ter sprejema naročbe na debelo in drobno.

Lastnik: Peter Rehar.

Velikanski izbor

raznega pohištva

spalne in jedilne sobe, svetlo ali megleno politirane.

Bogat izbor

divanov, okvirjev, ogledal, stolic, stenskih ur

se nahaja v dobroznani

zalogi pohištva

Rafael Italia

Trst - ul. Malcanton št. 1. - Trst.

Velikanski izbor pohištva A. BUCHBINDER

TRST. — ulica Riborgo št. 27. — TRST.

Raznovrstna zaloga ogledal in okvirjev, tapečarij vseh vrst, ročnih kovčkov in velikih kovčkov vseh vrst po načrtih železniž. Naročbe sprejema za kompletne sobe toli v mestu koli za odpošiljanje po železnici ali morju.

Na prodaj.

V zdraviliškem kraju Bled (Veldes) na Gorenjskem je na prodaj lepa enonadstropna villa, ki obsega v prithlju: obširno klet, 3 velike sobe, teraso, kuhinjo in jedilno shrambo; V I nadstropju pa: 3 sobe teraso, kuhinjo in jedilno shrambo.

Vsa stavba je jako solidno zidana, popoluoma nova in se poleg nje nahaja lep vrt v obsegu 1 orala s krasnim razgledom.

Natančni pogoji se izvedo pri Vinko Hudoverniku v Radovljici na Gorenjskem.

Spoštovane slovenske gospodinje!

Zahtevajte pri svojih trgovcih

NOVO

Ciril-Metodijevo

cikorijo.

Št. 738

Razpis.

Pri občinskem uradu v Dekanah je razpisano mesto obč. tajnika z letno plačo 1200 kron in prostim stanovanjem.

Prositeljem je izkazati dosedanje službovanje, neomadeževano ponašanje in popolno zmožnost slovenskega, kakor uradnega jezika, kakor tudi poznanje deželnih jezikov.

Prošnje je vložiti pri podpisnem občinskem uradu; službo je takoj nastopiti.

Županstvo krajne občine v Dekanah, dne 23. maja 1902.

Gregorič.

Občinski poverjenik.

Razpis službe.

Služba občinskega redarja v Nabrežini je razpisana vsled starejšinstvenega sklepa od dne 10. aprila 1902. Letni zaslužek je 720 kron in stanovanje.

Prosilci naj osebno vložijo prošnje na županstvu v Nabrežini do 20. junija t. l.

Županstvo v Nabrežini

dne 20. maja 1902.

Župan:

Caharija.

Skladišče vina

ulica Acque dotto št. 23. Prodaja vina v sodih in buteljkah, Fine pašne in desertne vina na debelo in drobno, franko na dom po najugodnejših in konkurenčnih cenah.

Konrad Jacopich

trgovec z je dilnim blagom v Trstu, Piazza Barriera priporoča svojo zalogo jestvin, kolonijalij, navadnega in najfinjšega olja, najfinjše testenine, nadalje moke, otrobov, žito, ovsu itd. po jako nizkih cenah. Razpošilja naročeno blago tudi na deželo na debelo in drobno. Ceniki franko.

Pekarna in sladličarna

Jakov Jellen v Trstu, ulica Sette Fontane št. 13. priporoča 3 krat na dan svež hruh in velik izbor sladčice. Sprejema v pecivo bodisi testo za navaden kruh ali sladčice. Zaga moke iz prvih ogerskih mlinov.

Prodajalnica izgotovljenih oblek

„Alla città di Trieste“

EDVARD KALASCH

Via Torrente št. 34

nasproti giedališču „Armonia“ s krojačnico, kjer se izvršujejo obleke po meri in najugodnejših cenah. V prodajalnici ima tudi zalogo perila za delavski stan po izvenredno nizkih cenah. Izbor boljših in navadnih snovij.

VELIK IZBOR

izgotovljenih hlač za delavce

kakor tudi blaga za hlače, ki se napravijo po meri.

Albert Brosch

Trst. — Via S. Antonio 5 — Trst.

Kožnar in izdelovalec kap

Odlikovani na razstavi v Trstu 1882.

Velika zaloga kožuhovine in kap za civilne in vojaške osebe.

Izvršuje poprave z vso točnostjo in skrbjo ter shranjuje vse kožuhovine in obleke za zimo z jamstvom proti molem in ognju.

Varstvena znamka: SIDRO.

LINEMENT. CAPSICI COMP.

iz Richterjeve lekarni v Pragi

pripoznano izvrstno, bolečine blažeče mazilo dobiva se po 80 stot., 1.40 K in po 2 K po vseh lekarnah.

Pri vkupovanju tega povsod priljubljenega domačega zdravila naj se pazi edino le na originalne steklenice v zavrtki z našo varstveno znamko „SIDRO“ iz Richterjeve lekarni in le tedaj je gotovo, da se sprejme originalni izdelek.

Richterjeva lekarna pri zlatem levu v Pragi

Elisabetine ulice 5.